

OMHOOG

Wijzer in geloof en leven

Jaargang 68

28

Weekblad voor kerk en samenleving

21 Juli 2024

Instrumentum Laboris Synode 2024

Op dinsdag 9 juli heeft het Secretariaat van de Bisschoppensynode het Instrumentum Laboris gepubliceerd. Het betreft het werkdokument voor de deelnemers aan de tweede zitting van de zestiende gewone algemene vergadering van de bisschoppensynode 'Voor een synodale Kerk: communio, participatio, missio'. Deze tweede zitting vindt plaats in oktober 2024.

Hoe een missionaire synodale Kerk te zijn? Het Instrumentum Laboris voor de tweede zitting van deze synode heeft als titel 'Hoe een missionaire synodale Kerk te zijn'. Het document is de vrucht van de consultatie die sinds de eerste zitting van de synode wereldwijd in de Katholieke Kerk heeft plaatsgevonden. Ook de rapporten die de parochiepriesters hebben gepresenteerd tijdens de recente driedaagse werkbijeenkomst van de parochiepriesters voor de synode, zijn erin verwerkt.

Dit nieuwe werkdokument is bedoeld om de vergadering aan te moedigen na te denken over de vraag die centraal staat in de oktoberbijeenkomst: hoe een missionaire synodale Kerk te zijn. De tekst begint met een citaat van de profeet Jesaja (25, 6-8), die een beeld schetst van een overvloedig en weelderig banket dat door de Heer op de

berg Sion wordt bereid, een symbool van verbondenheid bestemd voor alle volkeren.

"Op het moment van zijn terugkeer naar de Vader vertrouwt de Heer Jezus aan zijn leerlingen de taak toe om alle volkeren de hand te reiken om hen een feestmaal te serveren dat hen de volheid van leven en vreugde schenkt. Door middel van zijn Kerk, geleid door zijn Geest, wil de Heer de hoop in de harten van de mensheid doen herleven, de vreugde herstellen en allen redden, vooral diegenen wier gezichten besmeurd zijn met tranen en die in angst tot Hem roepen", licht het Instrumentum Laboris toe.

De kern van de Synode 2021-2024
De kern van de Synode 2021-2024 "is een oproep tot vreugde en tot vernieuwing van het Volk van God in het volgen van de Heer en in hun inzet ten dienste van zijn zending. (...) Het is een oproep aan alle gedoopten, zonder uitzondering: "Het hele Volk van God is een intermediair van de verkondiging van het Evangelie. Elke gedoopte is geroepen om een sleutelfiguur in de zending te zijn, omdat we allemaal missionaire leerlingen zijn".

Wij zullen met een serie artikelen in deze en komende edities van Omhoog aandacht schenken aan de Instrumentum Laboris.

Synode
2021
2024

Voor een synodale Kerk
communio | participatio | missio

Als teken van solidariteit van ons bisdom met de overige Caribische bisdommen die getroffen zijn door orkaan Beryl vraagt de bisschop Mgr. Karel Choennie dat de collecte van zondag 28 juli wordt bestemd voor de slachtoffers van de getroffen eilanden.

Veder kan iedereen vrijwillig een bijdrage doen. U kunt uw collecte of bijdrage storten op de rekening:

RK Bisdom DSB 36.10.89
onder vermelden orkaan Beryl.

Hartelijk dank.

READYTEX
Art Gallery buy art
rent art
exclusive artists

www.readytexartgallery.com
Phone +597 421750 +597 8945911

Vormsel data:

- 21 aug 18.00 uur H.
Driekoningen (volw)
- 24 aug 17.00 uur H.
Bernadette (Bernharddorp)
- 19 t/m 24 okt
Corneliskondre,
Kalebaskreek, Donderskamp
- 14 nov t/m 20 nov vormsel
Ligorio/Semoisie

Stg. RK Begraafplaats
Schietsbaanweg 35 | Paramaribo | Suriname

+597-472185 +597-472154
 +597-8407779 +597-8598523
 info.rkbegraafplaats@gmail.com
 Stg RK Begraafplaats Suriname

Met de neus in de boeken

Voorleesprogramma voor jongeren
Elke maandag t/m vrijdag om 06.30 uur

Herhaling om 18.30 u

RADIO IMMANUËL
95.9 fm ...the station that touches your heart!

Op De Verkooptafe Van De Frater Lambertus Bibliotheek

Aanbod van gebruikte boeken die te koop zijn in de Frater Lambertus Bibliotheek. De prijs van het boek staat onder de samenvatting.

Adres: Mgr. Wulfingstraat 2

Openingstijden:

Dinsdag, woensdag, donderdag: 08.00 – 18.00 uur

maandag en vrijdag: 10.00-18.00 uur

Voor info: Jenny Sopawiro, tel. 426092 tst 107

Email: bibliotheek@bisdomparamaribo.org

Marc en Françoise Cortens-Supeley Een muur van eenzaamheid

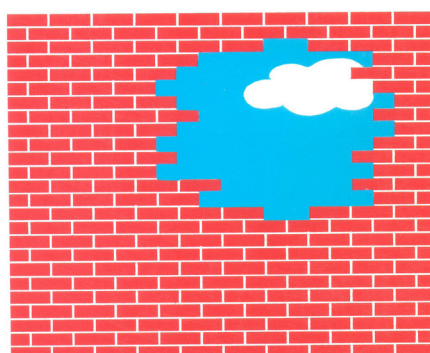
Dit boek over abortus vertrekt vanuit de concrete getuigenissen van vrouwen. Vaak genoeg loopt met te vlug voorbij aan de ervaring van de vrouw zelf. Weinigen kennen de innerlijke strijd en verdeeldheid die zij beleeft, in de weken, in de uren dat de beslissing moet vallen. Veel, zo ondervonden de auteurs, gebeurt zonder voorkennis. Men weet ook niet hoe met de herinnering van de ingreep verder te leven.

Antwerpen: Unistad, 1987; 142 blz.

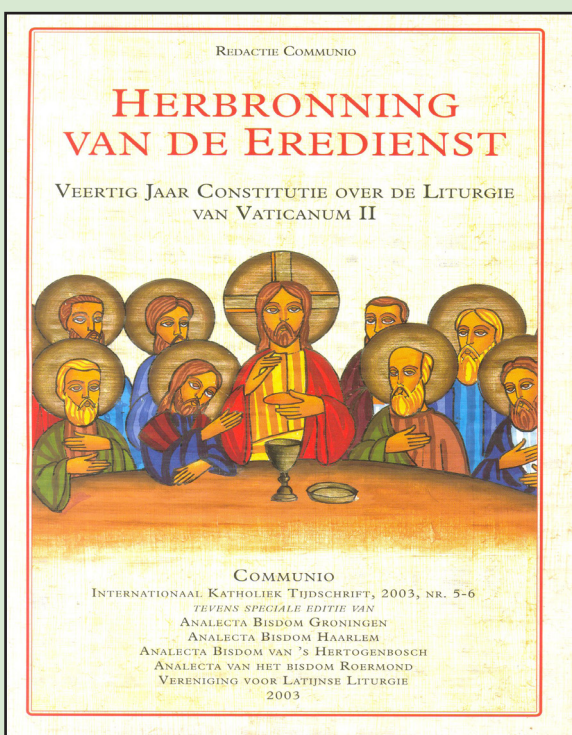
Dit boek kost: Srd 10,=

Dr. M. Cortens - Dr. F. Supeley

Een muur van eenzaamheid

De andere kijk op abortus

Redactie Communio Herbronning van de eredienst : veertig jaar constitutie over de Liturgie van Vaticanum II

In 1963 werd door het Tweede Vaticaans Concilie de Constitutie 'Sacrosanctum Concilium' afgekondigd. De constitutie bracht een vernieuwing tot stand die leidde tot wijzigingen in de eredienst van de katholieke kerk. In deze publicatie wordt een aantal liturgische kwesties nader onderzocht als een bijdrage tot een verdere gedachtewisseling. Onder andere worden behandeld: de relatie tussen universele en plaatselijke liturgie, tussen volksvroomheid en liturgie, de vraag naar een liturgische bijbelvertaling en naar kerkelijke erkenning van de liederen voor de eredienst.

2003; 167 blz.

Dit boek kost: Srd 20,=

OPEN KENNISDAG

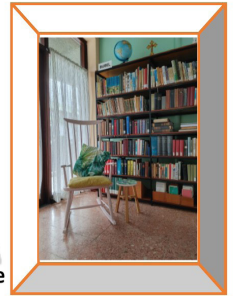
Frater Lambertus Bibliotheek

ZATERDAG 27 JULI

van 11.00 t/m 15.00 uur

Activiteiten:

- Opening om 11.00 uur door Paul Tjon Kiem Sang
- Live Interview in de Hobbelstoel
- Lezing Pastoraal Centrum
- Lezing Historie Bibliotheek
- Toelichting Promo activiteiten
- Boekenverkoop en bezichtiging
- Snack & drankje platform 1e etage

Mgr. Wulfingstraat 2 - Welkom!

Toegang middels vrijwillige bijdrage (minimaal 10 Srd)

Boekenverkoop voor scherpe prijzen

Snacks en drankjes vanaf 12.00 uur tegen billijke vergoeding

Afwezig

De bisschop en de vicaris-generaal zullen beiden een pastoraal bezoek brengen aan het aartsbisdom Paderborn in Duitsland en daarop aansluitend een korte vakantie nemen.

Zij zullen afwezig zijn van 22 juli tot en met 17 augustus. De bisschop heeft pater Guillaume Woei A Jin aangesteld als verantwoordelijke tijdens hun afwezigheid.

Wat ter tafel komt — GEBED —

ELKE DINSDAG EN DONDERDAG
OM 08.00U

Bid met Zr Gerda Misiedjang mee en stuur uw intenties in.

Live stream: www.immanuelsr.com

Tune in:
95.9 FM

ROOMS-KATHOLIEK BISDOM PARAMARIBO

HENCK-ARRONSTRAAT 14, Paramaribo - SURINAME

Donateurs in Nederland kunnen donaties t.b.v. het RK Bisdom Paramaribo overmaken/storten op onderstaande rekening op naam van:

Stichting Surinaamse missie
BREDa - NEDERLAND

NL78INGB0000120254

Commentaar op de Lezingen van de 16e Zondag door het Jaar (Jaar B)

Achtergrond van de eerste lezing

In de bijbel staat het beeld van de herder en de schapen voor zorgzaamheid. Goede herders hebben zorg voor hun schapen. Zij weiden de kudde en zorgen ervoor dat de schapen voedsel vinden en veilig zijn. De profeet Jeremia heeft echter harde woorden aan het adres van leiders, zowel politieke als religieuze leiders, die hun schapen verwaarlozen en ze verloren laten lopen, of die zichzelf verrijken ten koste van hun schapen. Maar God is voor zijn volk de Goede Herder. Hij wenst voor zijn volk betrouwbare herders en Hij belooft opnieuw dat Hij eens de Messias zal zenden, die in Zijn naam als een goede herder het volk zal verlossen.

Eerste lezing: Jeremia 23: 1-6

Wee de herders, door wie de schapen van mijn kudde omkomen en verloren lopen – godsspraak van de Heer- Daarom zegt de Heer, Israëls God, tot de herders die mijn volk weiden: door uw schuld zijn Mijn schapen verloren gelopen en uiteen gedreven; ge hebt er niet op gelet. Maar ik let wel op u om al uw misdaden – godsspraak van de Heer -. Zelf breng Ik de overgebleven schapen bijeen uit alle landen waarheen Ik ze heb verdreven. Ik breng ze terug naar hun weiden, ze worden weer vruchtbaar en talrijk. Dan stel Ik herders over hen aan, die hen werkelijk weiden. Ze hoeven niet meer bang of angstig te zijn, geen van hen wordt nog vermist – godsspraak van de Heer -. Geloof Mij, de tijd komt – godsspraak van de Heer- dat Ik een wettige afstammeling van David doe opstaan; hij zal hen met bekwaamheid regeren en het land rechtvaardig en eerlijk besturen. In zijn tijd wordt Juda bevrijd, leeft Israël veilig. En dit is de naam die men hem geeft: de Heer, onze gerechtigheid.

Tussenzang: Psalm 23.

De Heer Is Mijn Herder, Niets Kom Ik Tekort.

1. De Heer is mijn herder, niets kom ik tekort; Hij laat mij weiden op groene velden. Hij brengt mij aan water, waar ik kan rusten, Hij geeft mij frisse moed.

2. Mijn schreden leidt Hij langs rechte paden, omwille van Zijn naam. Al voert mijn weg door donkere kloven, ik vrees geen onheil waar Gij mij leidt.

3. Voorspoed en zegen verlaten mij nooit, elke dag van mij leven. Het huis van de Heer zal mijn woning zijn voor alle komende tijden.

Achtergrond van de tweede lezing (Efeziërs 2: 13-18)

In het gedeelte dat we in de tweede lezing horen, richt de brief aan de Efeziërs zich op de eenheid die in de jonge Kerk tussen Joden en de gelovigen van heidense afkomst was ontstaan door hun gezamenlijk geloof in de verrezen Heer. Eeuwenlang hadden de vele voorschriften van de bijbelse wetten de Joden afzijdig doen leven van andere volkeren. Maar het kruisoffer van Christus brengt vrede en verzoening, niet alleen voor de individuele gelovige, maar ook onder gelovigen van verschillende rassen en ethnische afkomsten.

Jezus is voor ons gestorven en door het doopsel maakt Hij ons één in Hem. Dit is echter ook een opdracht voor ons allen. Het spoort ons aan, om onze menselijke vooroordelen en verdeeldheid steeds weer proberen te overwinnen vanuit de gelovige verbondenheid met Christus, die de Koning van vrede is.

Tweede lezing: Efeziërs 2: 13-18

Broeders en zusters, door het bloed van Christus zijt gij echter, die eertijds veraf waart, thans in Christus Jezus dichtbij gekomen. Want Hij is onze Vrede, Hij die de twee werelden één gemaakt heeft, en de scheidingsmuur heeft neergehaald door in Zijn vlees de vijandschap te vernietigen, namelijk de wet der geboden met haar verordeningen. Hij heeft vrede gesticht door in Zijn persoon uit de twee, een nieuwe Mens te scheppen, en die beiden in één lichaam met God te verzoenen door het kruis, waaraan Hij de vijandschap heeft gedood. En Hij is gekomen en Hij heeft vrede verkondigd aan u die veraf waart en vrede aan hen die dichtbij waren. Want in Hem hebben wij beiden in één Geest toegang tot de Vader.

Achtergrond van de evangelielezing: (Marcus 6: 30-34)

Marcus geeft hoofdstuk 6 een krachtige focus. Het hele hoofdstuk gaat vooral erom dat de apostelen, en in hun verlengde, de gelovigen van alle eeuwen, geroepen zijn om Jezus' werk voort te zetten. Eerst vertelde Marcus over de stroeve ontvangst die Jezus in zijn vaderstad Nazareth kreeg, waarmee Marcus ons voorbereidt dat het leven in de voetstappen van Jezus geregeld ook afwijzing, spanningen en soms zelfs vormen van vervolging kan brengen. Maar dan vertelt Marcus over een eerste zending, een eerste ervaring van de apostelen in het prediken van het evangelie. Toen zij weer terug waren, maakte Jezus tijd en aandacht voor ze vrij. Maar tevens merkten ze dat Hij voor alle mensen tijd en aandacht heeft. Dit houdt een bijzondere bevestiging in, dat ook wij, die zovele eeuwen later leven, er altijd op kunnen rekenen dat de levende Heer er voor ons zal zijn. Wij moeten slechts in geloof en vertrouwen ons blijven inzetten voor het concrete doorgeven van Gods liefde.

Evangelie: Marcus 6: 30-34

In die tijd voegden de apostelen zich bij Jezus en brachten Hem verslag uit over alles wat zij gedaan en onderwezen hadden. Daarop sprak Hij tot hen: "Komt nu eens zelf mee naar een eenzame plaats om alleen te zijn en rust daar wat uit." Want wegens de talrijke gaande en komende mensen hadden zij zelfs geen tijd om te eten. Zij vertrokken dus in de boot naar een eenzame plaats om alleen te zijn. Maar velen zagen hen gaan en begrepen waar Hij heenging; uit al de steden kwamen mensen te voet daarheen en ze waren er nog eerder dan zij. Toen Jezus aan land ging zag Hij dan ook een grote menigte. Hij voelde medelijden met hen, want zij waren als schapen zonder herder; en Hij begon hen uitvoerig te onderrichten.

Overweging:

Profeten als Jeremia in de eerste lezing en Ezechiël zijn tijdgenoot, klaagden over slechte herders. Hun kritiek geldt tot vandaag. De

vraag naar goede herders blijft groot. Mensen kunnen zich verlaten voelen door hun leiders, ontgoocheld zijn door de fouten en de tekorten van hun leiders. Zij zijn dan in feite schapen zonder herder.

Met de woorden van psalm 23, de tussenzang van deze zestiende zondag, danken we God omdat Hij juist de goede Herder is, die ons leidt naar groene weiden, die ons behoedt voor gevaren en ons veilig thuis zal brengen. Psalm 23 is een goede inleiding op de korte evangelietekst van Marcus, want tot twee keer toe geeft Marcus ons een zicht op de herderlijke zorg van Jezus. Eerst Jezus' zorg voor Zijn leerlingen die terugkwamen van hun zending en de tweede keer wijst Marcus op de herderlijke zorg van Jezus voor de vele mensen die Jezus opwachtten aan de overkant van het meer op een eenzame plaats.

Jezus had namelijk Zijn apostelen uitgezonden op een eerste missiereis om het Rijk Gods te verkondigen. Ze waren teruggekomen en brachten verslag uit van hoe ze dit ervaren hadden. Rapporteren en evalueren hoorde bij hun vorming. En dan is het voor Jezus belangrijk dat er na alle inspanning, nu ook ontspanning en rust mag zijn. Als hun herder, wilt Hij ook aandacht en verbondenheid hebben voor Zijn apostelen. Zo vorm je mensen met diepgang en betrokkenheid.

Maar dan, aangekomen op de plaats waar Jezus tijd met Zijn apostelen had willen doorbrengen, zien ze dat veel mensen van overal daar al waren gekomen om Jezus te horen. Dan toont Jezus opnieuw dat Hij werkelijk een Herder is. Marcus vermeldt het in deze krachtige kernachtige zin: "Toen Jezus aan land ging, zag hij een grote menigte. Hij voelde medelijden met hen, want zij waren als schapen zonder herder; en Hij begon hen uitvoerig te onderrichten." Deze zin bevat belangrijke werkwoorden: Jezus zag, hij voelde medelijden, hij onderrichte hen. En er komt er nog een vierde werkwoord bij: hij zorgt dat deze menigte eten krijgt. Dit wordt het verhaal van de broodvermenigvuldiging.

Het leven was voor de mensen in de dorpen en kleine steden van Galilea ver van gemakkelijk, Voor alle mensen in het Palestina van toen was de situatie uitermate verward. Het land werd gekenmerkt door slechte bestuurders en een verdeelde bevolking. Het land was bezet door de Romeinen. Een aantal rijke Joden en tollenaars profiteerden van de Romeinse bezetting. Het waren echter de ontelbare uitgebuide mensen, loonarbeiders en armen, die het vurigst uitzaagden naar dat ingrijpen van God zelf. God was voor hen de Enige die hen kon bevrijden van hun onderdrukkers, de Romeinen, en van allen die profiteerden van de Romeinse heerschappij.

Galilea, de noordelijke provincie waar Jezus was opgegroeid en het meeste van Zijn openbaar leven doorbracht, was hoofdzakelijk een landelijk gebied van landbouwers, die vooral leefden van het verbouwen van olijven en graan, of die wijngaarden hadden en kleine veeteelt erbij hadden om in hun armoede wat erbij te verdienen. Bij het meer van Galilea waren er ook vele vissers, zoals Petrus en Andreas, Johannes en Jakobus dat waren.

Wordt vervolgd op pagina 4

Commentaar op de Lezingen van de 16e Zondag door het Jaar (Jaar B)

Het bijzondere van Jezus was dat er van Hem een grote bezieling uitging. Hij sprak over God die als een Herder bij de noden en het leven van de mensen betrokken wilt zijn. Jezus vormde daarom Zijn leerlingen en deed hen inzien dat zij op hun beurt ook moesten verkondigen en betrokken zijn bij de noden van mensen. Jezus zelf gaf daarvan bij deze gelegenheid het voorbeeld. Hoewel Hij moe was en even een tijdje alleen had willen zijn met Zijn apostelen, toonde Hij Zijn betrokkenheid bij de mensen door het woord dat Hij tot de menige richtte en door de maaltijd die er opvolgde, waar brood werd gedeeld.

We kunnen veel leren wanneer we mediteren over hoe Jezus op dat moment de goede Herder was. Als de Herder bracht Jezus de schapen, dus Zijn vele volgelingen, tot in de groene weiden van diepere inzichten in de bezielende kracht van Gods Woord. Hij bracht hen bij het vredig water van de liefde en de hoop die God wilt bieden, maar ze moeten er wel zelf van drinken en zich willen verdiepen in het Woord. Het is dus voor ons als mens onze verantwoordelijkheid om iets te doen met dat aanbod van groene weiden en stille wateren. We zullen de inzet en tijd moeten vrijmaken om ervoor te kiezen en het tot ons te nemen. Want als ik in de groenste weide lig zonder te eten, dan verhongert ik toch. En als ik bij het vredigste water lig zonder te drinken, dan droog ik toch uit.

Wat Jezus, de goede Herder, ons dus geeft, zijn geen pasklare “voorgekauwde” oplossingen voor onze problemen, maar de kracht en de moed, dus de energie, om zelf in beweging te blijven en onze verantwoordelijkheden op te

nemen. Het is de Heilige Geest die ons daartoe de kracht, de wijsheid en de moed wilt geven.

Meditierend over de herder van psalm 23 geeft het Woord ons inspiratie voor ons eigen doen en laten als mens naar de medemens toe die in nood is. Dan zien we een sterke oproep om ook daar ons te laten raken door het leven van anderen, en door hun noden die heel verschillend van aard kunnen zijn. Psalm 23 en de evangelielezing roepen ons op tot zorgzaamheid naar de concrete medemens toe. En wel op zo een manier dat onze zorg hen niet onmondig en afhankelijk maakt, maar de ruimte schept om met hun eigen waardigheid een goede eigen plek in het leven te vinden.

Bovenal lezen we in de psalm dat wij niet noodzakelijk nu eens alleen maar schaap, en dan eens alleen maar herder zullen zijn. We zijn allebei, schaap en herder, op elk moment. Want in ons handelen in deze wereld weten we ons gedragen door de goddelijke Herder. En wat die Herder me schenkt, kan ik onmogelijk voor mezelf houden. Ik moet me door Hem laten vormen, van Hem leren, en er zelf een ander en beter mens door worden. Ik moet net als de apostelen op die eerste missiereis, leren spreken van de liefde van die Herder die over ons Zijn schapen zal blijven waken, maar die ons ook vraagt concreet naar Zijn wil te leven. Hij vraagt ons om waar nodig ons leven en onze waarden en normen te veranderen in het licht van heel het onderricht van die Goede Herder. Mogen de groene wateren van Zijn Woord ons steeds diepe troost en hoop geven. En mogen de vredige wateren van Zijn sacramenten ons Zijn genade en zegen brengen. Amen.

De lijdensweg van Job

Een typisch bijbelverhaal dat verzonnen is om ons iets te leren, nl. volharding in een onwrikbaar geloof in Gods barmhartigheid en genade. Het is een verhaal dat ons allemaal kan overkomen. Job was een rijk en invloedrijk man geworden met veel land en grote kudden koeien en schapen. Het was hem enorm voor de wind gegaan en hij was een van de rijkste mannen van het land geworden. Ook vrouw en kinderen deelden in die rijkdom, natuurlijk. Maar dan maakt de grote tegenstrever van al het goede, de duivel himself, een deal met God. Dat hij, de duivel, zou bewijzen dat Job z'n geloof zou verliezen als hem al die grote rijkdommen en het aanzien dat dat met zich meebracht ontnomen werden. God ging ermee accoord. Duidelijk een bijbels verhaal met een les, want nooit van z'n leven zal de Almachtige, de Alfa en de Omega, een deal sluiten met geen enkele duivel, nooit niet!

Het gebeurde zoals de duivel zich dat had voorgesteld. In fases verloor Job al z'n grote veekudden, al z'n landerijen en huizen. Hij werd bankroet en verviel in armoede. Ook vrouw en kinderen hadden hem in de steek gelaten nadat hij alles was kwijtgeraakt. Z'n vrouw had hem nog bespot met zijn geloof in de God van Abraham, Isaac en Jacob. 'Waar is die grote God van je nou, vertel me dat eens!' Maar Job was niet van z'n geloof af te

brengen, ondanks de vernederende weg van rijk naar arm die hij moest gaan. Hij werd zelfs bedelaar bij de poort van de stad. De eens schatrijke veehouder zat tussen andere bedelaars die hij ooit aan eten en drinken had geholpen. Nu was hij één van hen geworden. Hij onderging z'n lijden gelaten, terwijl honden z'n zweren likten. Job de rijkard was Job de bedelaar geworden. Maar hij werd niet depressief, dacht geen moment aan zelfmoord of iets dergelijks, maar wist zeker dat God hem niet in de steek zou laten. En zo gebeurde het dat de duivel de weddenschap met God verloor. Job werd beter en kon al z'n rijkdommen terugverdienen. Geen moment had hij getwijfeld aan Gods goedheid en barmhartigheid.

Het zal ons niet altijd voor de wind gaan, er komen stormen en orkanen en tsunamis, groot verdriet, bittere teleurstellingen, maar laat ons onafgebroken onze ogen gericht houden op onze Heer en Heiland die zijn schapen niet in de steek laat. Is keer op keer terug te vinden in de talrijke wonderen die Hij deed in de drie jaar van z'n openbaar leven. Lijden en pijn kunnen uitmonden in de dood, het lot dat ons allemaal wacht, maar laat ook in die meest bittere en verdrietige uren je geloof de leidraad en het houvast zijn.

Henri Bettencourt

READYTEX
Art Gallery

buy art
rent art
exclusive artists

www.readytexartgallery.com
Phone +597 421750 WhatsApp +597 8945911

35 anos

"Faça-se em mim segundo a tua palavra."
Lucas 1,38

9 Dagen
15-01 tot 23-01-2025
Belém- Recife

US\$ 1.880,00
Servicekosten US\$ 100,00

De prijs van het arrangement is inclusief:

- Accommodatie in toeristenhotels, in tweepersoonskamers met eigen badkamer (voor eenpersoonsappartementen, zie de toeslag);
- Volpension (ontbijt, lunch en diner) met uitzondering van vlieg- en aansluitingsdagen, scheper, treinen en vrije dagen;
- Verzendkosten;
- Internationale vliegtickets in economy class (business class chequewaarde);
- Ziektekostenverzekering en bagageverzekering (tot 64 jaar, daarboven, gelieve te raadplegen);
- Recht om 1 koffer van maximaal 20 kg + 1 handbagage mee te nemen;
- Vertrek vanaf vliegveld Paramaribo.

Informatie:
Assiba Prisca Agon
870-8311
Email: prisca@obrademaria.com.br
Gerda Alvares-Misidjang
885-9127
Email: g.misidjang@bisdomparamaribo.org

Het Jubileumgebed

Vader in de hemel, moge het geloof dat U ons gegeven hebt in uw Zoon, Jezus Christus, onze broeder, en moge de vlam van liefde die in ons hart is ontstoken door de Heilige Geest, in ons de zalige hoop doen herleven op de komst van uw Koninkrijk.

Moge uw genade ons onvermoeibaar maken in het zaaien van evangelische zaden die de mensheid en de kosmos van binnenuit omvormen. Moge uw genade ons standvastig maken in de zekere verwachting van een nieuwe hemel en een nieuwe aarde, wanneer de machten van het kwaad zijn overwonnen, en uw glorie voor eeuwig zal worden geopenbaard.

Moge de genade van het Jubeljaar in ons, Pelgrims van Hoop, een verlangen doen herleven naar de schatten van de hemel. Moge diezelfde genade de vreugde en vrede van onze Verlosser over de hele aarde verspreiden. Aan U, onze God, ten alle tijden gezegend, zij glorie en lof in eeuwigheid. Amen.

Werkdocument voor de synode van oktober 2024 in vogelvlucht: de highlights

#1 Visioen van een overvloedig banket

De profeet Jesaja schetst het beeld van een overvloedig en heerlijk banket, bereid door de Heer op de top van de berg, een symbool van gezelligheid en gemeenschap, bestemd voor alle volkeren. [Ook] Jezus vertrouwt zijn leerlingen de taak toe om alle volkeren te bereiken en hen een banket te serveren dat volheid van leven en vreugde geeft. Door zijn Kerk, geleid door zijn Geest, wil Hij de hoop in het hart van de mensen weer aanwakken, de vreugde herstellen en allen redden, vooral degenen wiens gezicht vol tranen is en die in angst tot Hem roepen.

#2 We zijn allemaal 'de Kerk'

Het Volk van God is nooit de som van de gedoopten, maar het 'wij' van de Kerk.

#3 De Kerk is als de maan

Net als de maan schijnt de Kerk met gereflecteerd licht. Ze is een sacrament van relaties en gemeenschap met het oog op de eenheid van heel de mensheid, zelfs in onze tijd die zo beheerst wordt door een gebrek aan samenhang, het gevoel een gemeenschappelijke lotsbestemming te delen, en door een te vaak individualistische opvatting van geluk en dus van verlossing.

#4 Gezag van herders

Synodaliteit impliceert geenszins een devaluatie van het bijzondere gezag en de specifieke taak die Christus zelf aan de herders toevertrouwt: de bisschoppen met de priesters, hun medewerkers en de paus. Het biedt veeleer 'het meest geschikte interpretatieve kader voor het begrijpen van het hiërarchische ambt zelf' (Franciscus, Toespraak ter herdenking van de 50ste verjaardag van de instelling van de Bisschoppensynode, 17 oktober 2015) en nodigt de hele Kerk, inclusief de gezagsdragers, uit tot echte bekering en hervorming.

#5 Gezonde verhoudingen, iedereen telt mee

[...] de droefheid die wordt veroorzaakt door het gebrek aan participatie [...] in het volledig beleven van een gezonde verhouding tussen mannen en vrouwen, tussen generaties, culturele identiteiten en sociale omstandigheden, armen en uitgesloten. Het gebrek in wederkerigheid, participatie en gemeenschap blijft een obstakel voor een volledige vernieuwing van de Kerk in missionaire synodale zin.

#6 Vrouwen waren eerste getuigen

Leidraad bij onze overdenking is het getuigenis van de Heilige Schrift: God koos bepaalde vrouwen uit om de eerste getuigen en herauten van de opstanding te zijn. Krachtens het doopsel zijn zij volledig gelijkwaardig, ontvangen zij dezelfde uitstorting van gaven van de Geest en zijn zij geroepen om de zending van Christus te dienen.

#7 Vrouwelijk diaconaat

Terwijl sommige plaatselijke kerken oproepen om vrouwen toe te laten tot het diaconale ambt, herhalen andere hun verzet. Over deze kwestie, die niet het onderwerp van het werk van de Tweede Zitting zal zijn, is het goed dat de theologische reflectie wordt voortgezet, met voldoende tijd en modaliteiten. De vruchten van Studiegroep 5, die rekening zal houden met de resultaten van de twee Commissies die

zich in het verleden met deze kwestie hebben beziggehouden, zullen bijdragen tot de rijping ervan.

[...] In het algemeen wordt bij de reflectie over de rol van vrouwen vaak de wens naar voren gebracht om alle bedieningen die door leken (mannen en vrouwen) worden uitgeoefend, te versterken. Er wordt ook gevraagd dat goed opgeleide leken, zowel mannen als vrouwen, kunnen bijdragen aan de prediking van het Woord van God, zelfs tijdens de viering van de Eucharistie.

#8 Getuigenis voor de samenleving

De synodale manier van relaties onderhouden, is een sociaal getuigenis dat beantwoordt aan de diepe menselijke behoefte om welkom te zijn en zich erkend te voelen binnen een concrete gemeenschap. Het is een uitdaging voor het groeiende isolement van mensen en cultureel individualisme, dat zelfs de Kerk vaak heeft geabsorbeerd, en roept ons op tot wederzijdse zorg, onderlinge afhankelijkheid en medeverantwoordelijkheid voor het algemeen welzijn.

#9 Opening tot decentralisatie met 'ambt van luisteren en begeleiden'

Het lijkt opportuun om een ambt van luisteren en begeleiden te creëren. Er is een 'open deur' van de gemeenschap nodig, waardoor mensen binnen kunnen komen zonder zich bedreigd of veroordeeld te voelen. De vormen van dit ambt zullen moeten worden aangepast aan de plaatselijke omstandigheden, volgens de diversiteit van ervaringen, structuren, sociale contexten en beschikbare middelen. Dit opent een ruimte voor onderscheiding op lokaal niveau, ook met betrokkenheid van nationale of continentale bisschoppenconferenties. (34)

#10 Opleiding in verscheidenheid

In een synodale Kerk moet vorming integraal zijn. Ze is niet alleen gericht op het verwerven van kennis of vaardigheden, maar ook op de kunst elkaar te ontmoeten, te delen en samen te werken. Vandaar een opmerkelijke nadruk

op de noodzaak van een gemeenschappelijke en gedeelde vorming, waaraan mannen en vrouwen, leken, gewijde personen, gewijde bedienaren en kandidaten voor het gewijde ambt samen deelnemen, waardoor ze kunnen groeien in wederzijdse kennis en achting en in het vermogen om samen te werken. (56,57)

#11 Over het proces van besluitvorming

De fase van uitwerking of instructie (decision making) informeert en ondersteunt de fase van besluitvorming (decision taking). Dat laatste is de verantwoordelijkheid van de bevoegde autoriteit (bijvoorbeeld de bisschop). Tussen de twee fasen bestaat geen competitie of tegenstelling, maar door hun articulatie dragen ze ertoe bij dat de genomen beslissingen zoveel mogelijk in overeenstemming zijn met Gods wil: 'Uitwerking is een synodale taak, besluitvorming is een ministeriële verantwoordelijkheid.' (68) [Maar] een oriëntatie die in het consultatieve proces naar voren komt als het resultaat van goede onderscheiding, vooral als deze wordt uitgevoerd door de participerende organen van de lokale kerk, kan niet worden genegeerd. (70)

#12 Cultuur van verantwoording

Een synodale Kerk heeft een cultuur en praktijk van transparantie en verantwoording (accountability) nodig om het wederzijdse vertrouwen te bevorderen dat toelaat om samen op te trekken en medeverantwoordelijkheid te dragen voor de gemeenschappelijke zending. (73) [Die vraag is] ontstaan door het verlies aan geloofwaardigheid door financiële schandalen en vooral seksueel en ander misbruik van minderjarigen en kwetsbare personen. Het gebrek aan transparantie en verantwoording voedt het klerikalisme, dat gebaseerd is op de impliciete aanname dat gewijde ambtsdragers aan niemand verantwoording hoeven af te leggen over de uitoefening van hun autoriteit. (75)

Wordt vervolgd op pagina 6

Wat zegt de paus over de aflaat in het Jubeljaar?

Op 9 mei verscheen de bul van paus Franciscus voor het Jubeljaar 2025: 'Spes non confundit' (De hoop stelt niet teleur). De paus schrijft hierin onder meer over de aflaat die is verbonden aan het Jubeljaar.

"De aflaat is een manier om de onbegrensde aard van Gods barmhartigheid te ontdekken", schrijft paus Franciscus voor het Jubeljaar.

"Het sacrament van boete en verzoening verzekert ons dat God onze zonden wegveegt", aldus de paus. Hij verwijst daarbij naar Psalm 103: "Niet naar onze schulden behandelt Hij ons, niet naar onze zonden vergeldt Hij ons." Paus Franciscus noemt het sacrament van boete en verzoening: "Een beslissende, essentiële en fundamentele stap op onze geloofsreis. Daar staan we de Heer toe onze zonden uit te wissen, onze harten te genezen, ons op te wekken, ons te omhelzen en ons zijn tedere en barmhartige gelaat te openbaren." Hij roept op om de biecht niet te verwaarlozen, maar deze te herontdekken. Juist het Jubeljaar is daar een goed moment voor.

"Toch weten we uit persoonlijke ervaring dat elke zonde 'haar sporen nalaat'. Zonde heeft gevolgen, niet alleen in de gevolgen van het kwaad dat we doen, maar ook innerlijk", vervolgt de paus. "In onze mensheid, zwak en aangetrokken door het kwaad, blijven bepaalde restverschijnselen van de zonde achter. Deze worden weggenomen door de aflaat, altijd door de genade van Christus."

Paus Franciscus: "Deze ervaring van volledige vergeving kan niet anders dan ons hart en onze geest openen voor de noodzaak om op onze beurt anderen te vergeven. Vergeving verandert het verleden niet; het kan niet

veranderen wat er in het verleden is gebeurd, maar het kan ons wel in staat stellen de toekomst te veranderen en een ander leven te leiden, vrij van woede, vijandigheid en wraakzucht. Vergeving maakt een betere toekomst mogelijk, die ons in staat stelt om met andere ogen naar het verleden te kijken, nu met meer serene ogen, ook al dragen we nog steeds de sporen van tranen uit het verleden."

Bron: <https://www.rkkerk.nl/>

Meer over de aflaat

Een aflaat is in de Katholieke Kerk een kwijtschelding van straffen die de gelovige in het hiernamaals nog moet uitboeten. Het woord aflaat is afgeleid van het Oudnederlandse en Gotische woord voor 'kwijtschelding'. Het verwijst naar een praktijk in de Katholieke Kerk waarin de straffen in het hiernamaals voor begane en reeds vergeven zonden door het kerkelijk gezag worden kwijtgescholden. In het Latijn heet zo'n kwijtschelding indulgentia.

Geen vergiffenis

Vaak wordt gedacht dat het verlenen van een aflaat hetzelfde is als vergiffenis. Dat berust op een wijdverspreid misverstand, wellicht gegroeid uit het schandaal van de aflatenhandel in de Middeleeuwen, waarbij gelovigen werd wijsgemaakt dat zij de schuld voor hun zonden konden afkopen, zelfs als die nog niet eens waren begaan.

Zonden worden in de Kerk vergeven in het sacrament van boete en verzoening. Als een priester de absolutie uitspreekt over de biechteling dan heeft hij die eerst een penitentie opgegeven. Zodra die penitentie

Werkdocument voor de synode van oktober 2024 in vogelvlucht: de highlights (vervolg)

#13 Niet alles voor iedereen overal hetzelfde

Niet alle lokale kerken moeten op elk punt noodzakelijkerwijs in hetzelfde tempo bewegen. Integendeel, verschillen in tempo kunnen worden gewaardeerd als een uitdrukking van legitieme diversiteit en als een kans voor uitwisseling van gaven en wederzijdse verrijking. Om te worden gerealiseerd, moet deze horizon worden belichaamd in concrete structuren en praktijken. Het beantwoorden van de vraag 'Hoe een synodale Kerk in missie te zijn?' vereist het identificeren en bevorderen ervan. (95)

#14 Bevoegdheden voor bisschoppenconferenties

Voorstel: a) de Bisschoppenconferenties te erkennen als kerkelijke subjecten begiftigd met leerstellig gezag, uitgaande van sociaal-culturele diversiteit binnen het kader van een veelzijdige Kerk en de valorisatie te bevorderen van liturgische, disciplinaire, theologische en spirituele uitingen die passen bij de verschillende sociaal-culturele contexten; b) over te gaan tot een evaluatie van de doorleefde ervaring met het functioneren van de bisschoppenconferenties en de oosterse hiërarchische structuren, van de betrekkingen tussen de bisschoppen onderling en met de Heilige Stoel, teneinde de concrete hervormingen vast te stellen die moeten worden doorgevoerd [...] (97) [Ook over het pausambt moet nagedacht worden] in het perspectief van de 'gezonde decentralisatie' waar paus Franciscus op aandringt en waar veel bisschoppenconferenties om vragen. (102)

Bron: [Otheo.be](https://www.rkkerk.nl/)

is verricht dan zijn de zonden vergeven, wat echter niet wil zeggen dat het kwaad dat door die zonden is aangericht dan is weggepoetst. De Katholieke Kerk leert dat er in het hiernamaals nog een loutering plaatsvindt, voordat de gelovige naar de hemel gaat. Met indulgenties (= aflaten) kan die loutering worden verminderd, omdat aflaten op zich al louterend werken.

Het verschil tussen absolutie en indulgentie wordt wellicht duidelijk aan de hand van de volgende gelijkenis. Een man krijgt ruzie met een vriend van hem. Hij is zo boos dat hij diens tv uit het raam werpt. Een maand later krijgt de man spijt en vraagt zijn vriend om vergeving. De vriend strijkt over zijn hart en vergeeft hem. Maar daarmee zijn de kosten voor een nieuwe tv nog niet gecompenseerd. De man vraagt zijn vriend wat hij het liefste wil: een nieuwe tv of een geldbedrag. De vriend is echter zo barmhartig dat hij zegt geen van beide te willen. Hij heeft de man dus niet alleen vergiffenis geschonken maar hij scheldt ook diens schulden kwijt.

Wordt vervolgd op pagina 7

Wat zegt de paus over de aflaat in het Jubeljaar? Vervolg

Definitie

Paus Paulus VI definieerde in zijn apostolische constitutie *Indulgentiarum doctrina* de aflaat aldus: “De aflaat is de kwijtschelding ten overstaan van God van tijdelijke straffen voor zonden die, wat de schuld betreft, reeds vergeven werden; de goed ingestelde gelovige kan deze kwijtschelding onder bepaalde welomschreven voorwaarden verwerven door toedoen van de kerk die als beheerster van de verlossing met gezag de schat der voldoeningen van Christus en de heiligen uitdeelt en toepast.” En verder: “De aflaat is gedeeltelijk of vol, naargelang hij iemand geheel of gedeeltelijk verlost van de tijdelijke straffen die voor de zonde verschuldigd zijn.”

De katholieke overtuiging dat het kerkelijk gezag de macht heeft om aflaten te verlenen, berust op een passage uit het Matteüs-evangelie. Daarin zegt Jezus aan zijn apostelen: “Ik verzeker jullie, wat jullie op aarde binden, zal ook in de hemel gebonden zijn, en wat jullie op aarde ontbinden, zal ook in de hemel ontbonden zijn” (Mt. 18,18). De Kerk leert dat de apostelen deze macht tot binding en ontbinding op hun opvolgers, de bisschoppen, hebben overgedragen.

Indulgentie

De aflatenpraktijk is ontstaan in de Oudheid toen het boetesacrament nog openbaar was. Wie na zijn doopsel had gezondigd, kon alleen weer gerechtvaardigd worden door voor een zekere tijd boetewerken te verrichten die door de bisschop werden opgelegd. De boetelingen mochten vanwege de schending van hun doopgeloften om niet meer te zondigen, niet deelnemen aan de viering van het mysterie van Christus' Lichaam en Bloed (de eucharistie). Na het verstrijken van de boeteperiode schonk de bisschop de boeteling vergeving in naam van Christus. Een bisschop, zich bewust van zijn apostolische volmacht, kon echter besluiten, als hij ervan overtuigd was geraakt dat de boeteling voldoende gelouterd was, om de boetetijd te verkorten. Deze vermindering van straftijd werd een indulgentie genoemd.

Oorbiecht

Na de invoering van de oorbiecht in de vroege Middeleeuwen kreeg het boetesacrament een privé-karakter. Voortaan beleden de boetelingen hun zonden aan een priester, die op straffe van excommunicatie werd gehouden aan een biechtgeheim. De indulgenties werden daarmee verschoven naar het hiernamaals en wel het vagevuur of louteringsoord. De gelovigen werd voorgehouden dat zij indulgenties konden verdienen waarmee zij de tijd in het vagevuur konden verkorten. Deze aflaten waren vol of betroffen een aantal dagen. Deze waarde gemeten in dagen is een restant van de antieke praktijk waarin bisschoppen de boeteperiode konden verkorten.

Dubbel gevolg van zonde

De Catechismus van de Katholieke Kerk (CKK) legt uit dat een goed begrip van de aflaten en de praktijk ervan gebaseerd moet zijn op het inzicht dat de zonde een dubbel gevolg heeft. “Enerzijds leidt de zware zonde tot verbreking van de gemeenschap met God. Daardoor maakt

Ons Bisdom heeft bezoek uit Paderborn van bisschop Mattias König en vrienden van hem. Ze brachten bezoeken aan de School voor JongTalent, het Vincentius Ziekenhuis, Majella, Maria internaat en enkele parochies. Hoogtepunt was een bezoek aan het St. Liborius klooster te Nieuw Nickerie. Liborius is de patroon heilige van de stad Paderborn.

ze ons onbekwaam voor eeuwig leven. Het gemis van het eeuwig leven wordt ‘eeuwige zondestraf’ genoemd. Anderzijds brengt elke zonde, ook een dagelijkse, een ongezonde gehechtheid aan de schepselen met zich mee. Deze gehechtheid heeft een loutering nodig, hetzij hier op aarde, hetzij na de dood in de toestand die vagevuur genoemd wordt. Deze loutering bevrijdt van wat men de ‘tijdelijke zondestraf’ noemt. Deze beide straffen moeten niet beschouwd worden als een soort wraakneming die God van buitenaf oplegt, maar als iets wat uit de aard van de zonde zelf voortvloeit. Een bekering die voortkomt uit een vurige liefde kan een volkomen loutering van de zondaar bewerken, zodat er in feite geen enkele straf meer overblijft” (nr. 1472). ‘Eeuwig’ en ‘tijdelijk’ moet hierbij niet worden opgevat als ‘aardse’ categorieën van tijd.

Genadeschat

De Kerk hanteert bij het verstrekken van aflaten het beeld van een schatkamer, waaruit rijkelijk geput kan worden. In deze schatkamer ligt een ‘genadeschat’. Paulus VI zegt hierover: “Dit is niet een geheel van goederen, die zich als materiële rijkdommen in de loop der eeuwen opgestapeld hebben. Ze bestaat veeleer in de oneindige en onuitputtelijke waarde die de uitboeting en de verdiensten van Christus onze Heer, opgedragen om heel de mensheid van de zonde te verlossen en haar te brengen tot gemeenschap met de Vader, voor God vertegenwoordigen. De schat van de kerk is Christus zelf, onze Verlosser, in wie de genoegdoening en de verdiensten van zijn verlossingswerk voortduren en waarde hebben.” De paus voegt eraan toe dat ook de gebeden en goede werken van de Maria de Moeder Gods en de heiligen tot deze schat gerekend worden.

Paus

Sinds eeuwen is het de bisschop van Rome die aflaten verstrekt, omdat hij als Opvolger van Petrus de universele herder is van de Kerk. Petrus kreeg van Jezus bijzondere volmachten: “Ik zeg jou: jij bent Petrus; op die steenrots zal Ik mijn kerk bouwen, en de poorten van het dodenrijk zullen haar er niet onder krijgen. Ik zal je de sleutels geven van het koninkrijk der hemelen, en wat je op aarde bindt zal ook in de hemel gebonden zijn, en wat je op aarde ontbindt zal ook in de hemel ontbonden zijn (Mattheüs-evangelie 16,19).”

Verleenmomenten

De paus verstrekt aflaten bij bijvoorbeeld bijzondere gelegenheden als een Heilig Jaar, de Wereldjongerendagen of bepaalde pelgrimages. Ook kunnen gelovigen bijvoorbeeld een aflaat verdienen als zij de zegen *Urbi et Orbi* in ontvangst nemen. Een aantal aflaten hoeven niet telkens opnieuw worden aangeboden, maar zijn duurzaam verleend, zoals bij een bezoek aan sommige kerken (bijv. Portiuncula in Assisi) of de viering van bepaalde feesten. In de Codex van Canoniek Recht van 1983 staat dat ook andere kerkelijke gezagsdragers aflaten kunnen verlenen, maar dan alleen als de Apostolische Stoel dit toestaat (canon 995). Het orgaan van de Romeinse Curie dat zich in naam van de paus bezighoudt met aflaten is de Apostolische Penitentiaria, onder leiding van de kardinaal-grootpenitentiarius. Tijdens een Sede Vacante blijft deze prelaat in functie.

Voorwaarden

Zoals gezegd zijn er voorwaarden aan het ontvangen van een aflaat verbonden. Op de eerste plaats dient de gelovige orthodox katholiek te zijn (dus geen ketter of schismaticus) en ‘in staat van genade’ te verkeren. Dat betekent dat zijn zonden moeten zijn vergeven in het sacrament van boete en verzoening (na de absolutie én het vervullen van de penitentie). Vervolgens moet hij deelgenomen hebben aan de Heilige Mis, de Communie hebben ontvangen, een Onzevader hebben opgezegd en hebben gebeden voor ‘de intenties van de paus’. Dat laatste betekent dat hij zich verenigt met de bijzondere zorgen van de paus voor diverse noden in de Kerk en de wereld. De Codex van Canoniek Recht voegt eraan toe dat iemand pas een aflaat kan ontvangen als hij ook de ‘algemene bedoeling’ heeft die te verdienen (canon 996).

Voor overledenen

Het is voor de gelovige niet alleen mogelijk om voor zichzelf aflaten te verdienen maar ook voor overledenen. “Aangezien ook de overleden gelovigen die zich in de louteringstoestand bevinden, leden zijn van de ene gemeenschap der heiligen, kunnen wij ze, onder andere door voor hen aflaten te verkrijgen, helpen bij het uitboeten van anderen” (CKK 1479) Volgens de Codex moet dit dan gebeuren “bij wijze van smeekbede voor overledenen” (canon 994).

Bron: <https://kro-ncrv.nl/katholiek/encyclopedie>

De Geloofwijzer

Maandag 22 juli

Dagtekst
Deut. 1,6: De HEER, onze God, heeft bij de Horeb tegen ons gezegd: ‘Jullie zijn nu lang genoeg bij deze berg gebleven.’

Overweging
We hebben een nieuwe mentaliteit nodig. We moeten beginnen te geloven dat Gods Woord de waarheid is. In Matteüs 19:26 staat dat bij God alles mogelijk is. Het enige wat Hij nodig heeft is ons geloof in Hem. Hij wil van ons dat wij geloven, dan zal Hij de rest doen. De Heer zegt vandaag hetzelfde tegen jou en mij, wat Hij ook aan de kinderen van Israël zei: jullie zijn nu lang genoeg bij deze berg gebleven. Nu is het tijd voor ons om verder te trekken.

Gebed
Here God, ik heb genoeg tijd besteed in mijn leven aan het rondjes te lopen om dezelfde oude bergen heen. Met U weet ik dat ik verder kan trekken, dus ik geloof in U en laat mijn wildernismentaliteit los! Amen

Dinsdag 23 juli

Dagtekst
Lucas 4,18-19: De Geest van de Heer rust op Mij, want Hij heeft Mij gezalfd. Om aan armen het goede nieuws te brengen heeft Hij Mij gezonden, om aan gevangenen hun vrijlating bekend te maken en aan blinden het herstel van hun zicht, om onderdrukten hun vrijheid te geven.

Overweging
Maar Jezus zei: “De Geest van de Heer rust op mij...” Hij heeft mij gezonden om aan de gevangenen hun vrijlating bekend te maken”. Jezus kwam om de gevangenisdeuren te openen en de gevangenen te bevrijden. Misschien heeft u een ellendig verleden gehad en heeft dat nog steeds een negatieve en depressieve invloed op uw leven. Maar Ik zeg vrijmoedig tegen u, uw toekomst hoeft niet bepaald te worden door uw verleden of door het heden! Laat God de kettingen van het verleden verbreken.

Gebed
Barmhartige God, ik geloof dat U krachtiger bent dan mijn verleden. Ik ontvang de vrijheid die U mij gegeven hebt en ik wil de plannen die U voor mij heeft verwezenlijken. Amen

Woensdag 24 juli

Dagtekst
Ef. 6:12: Onze strijd is niet gericht tegen mensen (van vlees en bloed) maar tegen hemelse vorsten, de heersers en de machthebbers van de duisternis, tegen de kwade geesten in de hemelsferen.

Overweging
Er zijn veel dingen in de wereld die ons bedreigen. Maar onze grootste vijand - angst - is niet ‘daar buiten’. Efeziërs 6:12 herinnert ons eraan dat we niet strijden tegen vlees en bloed, maar tegen de vijand van onze ziel. In onze strijd daartegen moeten we ons niet vergissen in de identiteit van de vijand. Gelukkig is onze onzichtbare God meer dan in staat om met onze onzichtbare vijanden om

te gaan. Wanneer we een diep begrip krijgen van Gods onvoorwaardelijke liefde voor ons, dan realiseren we ons dat Hij altijd voor alles, waar wij ons bezorgd om maken, zorg zal dragen. Je hoeft niet bang te zijn voor je onzichtbare vijand. Vertrouw God, de Enige die de geestelijke krachten van de duisternis kan verslaan.

Gebed
Heer, laat me niet vergeten wie mijn echte vijand is, en laat mij niet vergeten dat U almachtig bent. Ik weet niet of ik alles aankan wat de vijand op mijn pad gooit, maar U kunt dat wel. Amen

Donderdag 25 juli

Dagtekst
Psalm 34:10: Vrees de Here, u, Zijn heiligen, want wie Hem vrezen (echt vereren en aanbidden), hebben geen gebrek.

Overweging
Wanneer we de Heer aanbidden, dan zetten we de emotionele of mentale last die ons neerdrukt vrij. Het wordt opgeslokt in de ontzagwekkendheid van God. Als we onze ogen op Hem gericht houden en aanbidden, zullen we zien dat Zijn plan voor ons leven alle dingen ten goede zal uitwerken. In de Bijbel staat dat er geen gebrek is voor diegene die de Heer echt aanbidden met goddelijk ontzag. Wil je er zeker van zijn dat in al je behoeften wordt voorzien? Onthoud dan om te aanbidden in plaats van zorgen te maken. Ongeacht de moeilijkheden waar je mee geconfronteerd wordt, blijf gewoon God prijzen en Hem verheerlijken. Geloof zal in je hart opstijgen en je zult overwinnen.

Gebed
Vader, ik wil mij geen zorgen maken. In plaats daarvan kies ik ervoor U te aanbidden. U bent groot en machtig, en ik weet dat in mijn behoeften wordt voorzien door Uw goedheid en liefde voor mij. Amen

Vrijdag 26 juli

Dagtekst
Jeremia 23:29: Is mijn woord niet als een

vuur (dat alles verteert wat de test niet kan doorstaan), als een hamer die een rots verbrijzelt?

Overweging
We kunnen Goliath niet verslaan door onze mond dicht te houden. Toen David zich aan het voorbereiden was om met Goliath te strijden, rende hij op hem af, hardop aan het belijden wat hij geloofde dat het eind resultaat van de strijd zou zijn: “Op deze dag zal de Heer jou in mijn hand overleveren...” (1 Samuel 17:46). Dit is een goed voorbeeld hoe wij de vijanden in ons leven moeten benaderen. We moeten onze mond openen en Gods Woord uitspreken. Het is een bemoediging voor ons om dagelijks het Woord van God hardop uit te spreken. Iedere keer dat er een gedachte bij ons opkomt die niet overeenstemt met Gods Woord, proclameer dan hardop de waarheid van zijn Woord. We zullen zien dat de kracht van het Woord de leugen zal overwinnen.

Gebed
Heer God, ik weet dat Uw Woord krachtig is ... niets kan het weerstaan. Elke keer dat ik mij in een moeilijke situatie bevindt, herinner mij

Zaterdag 27 juli

eraan om Uw Woord hardop te belijden. Amen
Dagtekst
Matteüs 26:41: Waak en bid, opdat u niet in verzoeking komt; de geest is wel gewillig, maar het vlees is zwak.

Overweging
We worstelen allemaal om naar “ons vlees” te leven, maar als we het gebed tot onze prioriteit maken, versterkt God ons in de geest, waardoor we de beperkingen van het vlees overwinnen. Waarop vertrouwt u voor kracht vandaag? Je vlees? Of ervaar jij de kracht die God ons zo genadig geeft als wij tot Hem komen?

Gebed
Heer God, ik dank U voor de kracht die U mij geeft tijdens mijn gebed. Ik weet dat ik zonder U zwak ben, dus ik kies ervoor om continue in gebed voor U te komen, wetende dat Uw kracht meer dan genoeg is voor mij. Amen

Mgr. Choennie ontving op donderdag 18 juli Maria Rosa Corral Coordinadora de la Zona 1 de la vicepresidencia territorial de America del Sur. Zijn werd vergezeld door de Surinaamse leden van de St. Rosa St. Vincent de Paul conferentie. Mevrouw Corral helpt de St. Vincentius vereniging op te richten in Suriname Daarvoor zijn er statuten nodig die voorgeschreven zijn door de internationale organisatie. Suriname moet de statuten aanpassen aan het Surinaams recht.